

مهران مدیری سودای فجر
همیشه پای یک زن در میان است
و درخت گردو

دیده شده در «توكیو بدون توقف»

«لاتاری»، «مرد عوضی»، «سنتوری»
و «آبادان یازده»

نادر سلیمانی سودای فجر
دیده شده در «لاتاری»

شما یک بازیگر

نمی‌گوییم که باید همان میزان از ویترین و شوآف را با خود همراه کنیم، اما اهمیت هنری آن به قدری بالاست که در بحث آموزش، بودجه و مدیریت فرهنگی مورد توجه قرار گیرد، این اتفاق آنقدر خوب در کشور مارخ نداده است.

■ آیا به فیلمسازی بلند هم فکر می‌کنید؟

من از آن دسته افراد هستم که مطلقاً معتقد‌نمایم فیلم کوتاه کاملاً مستقل از فیلم بلند است، چه در ساختار و چه در اعتبار متفاوت است. حتی در مباحث تخصصی تری چون فیلمنامه‌نویسی کاملاً هویت مستقل را دنبال می‌کند. اعتبار فیلم کوتاه انکار ناپذیر است و در حقیقت نگاه شما به آثار بلند می‌تواند همان جریان بدن و گیشه باشد، اما به سختی

فردين انصاري کارگردان «ماجان»:

فیلم کوتاه برای من نرdban رسیدن به فیلم بلند نیست

در سال‌های اخیر انجمن‌ها، سازمان‌ها و نهادهای گوناگونی به تولید آثار تصویری ورود کردند. «ماجان» در بین آثار راه‌یافته از جمله آثار حمایت شده از سوی بنیاد بین‌المللی امام رضا(ع) و بنیاد سینمایی جوانان است. با فردين انصاري کارگردان فیلم کوتاه «ماجان» گفتگو کرده‌ایم و از او درباره چالش‌های کار پرسیده‌ایم که آن را در ادامه می‌خواهیم.

در فیلمسازی انکار ناپذیر است و هیچ چیز جای آزمون و خطا و تجربه را نمی‌گیرد. هیچ وقت نمی‌توانید سینما از کتاب‌ها پیدا کنید، تنها مداومت در فیلمساختن و فیلم دیدن است. شاید تحصیلات آکادمیک برای من تنها ۰۱ درصد موثر بوده است. نقش تجربه به شدت پررنگ است، زیرا سینما حکمت و فلسفه نیست که با خواندن کتاب‌ها یاد بگیرید.

■ نگاه شما به جایگاه فیلم کوتاه در ایران و انتظارات شما برای آینده این هنر چیست؟

قطعاً امیدی به بهبود هست. یادتان نزود که فیلم کوتاه قرار نیست مثل آثار بلند به دنبال مخاطب عام و گسترده باشد. این موضوع به صورت ذاتی در آن نهادینه شده اما هنری بودن فیلم کوتاه نباید تا آنجا در ایران پیش برود که با نزول اعتبار هنری و نادیده‌گرفته شدن همراه باشد. تصور می‌کنم رسانه‌ها و اهالی هنر به حدی که به فیلم‌های بلند اهمیت می‌دهند، آثار کوتاه به چشم نمی‌آیند. من

امکان وجود داشت که به آینده پسا جشنواره هم فکر کنیم. آینده ماجان در واقع همین روزهایی است که سپری می‌کند، از همراهی مخاطبان در سالن‌های سینما در جشنواره فیلم کوتاه تهران تا راه یافتنش به چهلمین جشنواره فیلم فجر.

■ به عنوان فیلمسازی که لیسانس کارگردانی گذرانده، نقش تحصیلات دانشگاهی را تا چه میزان موثر می‌دانید؟

تحصیلات دانشگاهی به خیلی موارد بستگی دارد، برای شخص من این موضوع مفید نبود، این یک نظر کاملاً شخصی است. ولی باز هم یک اعتقاد شخصی دارم که نقش تجربه

■ ایده «ماجان» از کجا آمد؟

را روایت می‌کند؟

فیلم «ماجان» با تمام آثار من از ایده تاساخت کاملاً متفاوت بوده است، به این دلیل که من هیچگاه خودم به سیاق گذشته «مستقل» در خانه به سوژه فکر نکردم. در واقع «ماجان» از جایی شروع شد که یکی از دوستانم (سعید نجاتی) که دیر جشنواره رضوی هستند، از من خواستند ساخته شود. من در نوشتن فیلمنامه محدودیتی نداشتیم، اما موضوع آن می‌بایست با جشنواره رضوی و موضوعات دینی همخوانی پیدا کرد. تا پیش از این هیچ وقت هیچ کدام از آثار بنا موضوعات دینی نبوده‌اند. البته ناگفته نماند صرفاً موضوعات کلی به من داده شد، ولی محدودیتی ایجاد نشد. در صورتی که فیلمنامه تایید می‌شد، بنیاد بین‌المللی امام رضا(ع) و بنیاد سینمایی جوانان بودجه اختصاص می‌دادند برای یک دسته از آثار مثل «ماجان» تا آنها ساخته شوند. در همین زمان ایده فیلم به ذهن من خطرور کرد و ماجان ساخته شد.

■ ساخت «ماجان» چه مشکلات و چالش‌هایی به شما تحمیل کرد؟

من هیچ‌گاه اثری نساخته بودم که به پیشنهاد نهاد یا سازمانی مثل بنیاد بین‌المللی امام رضا(ع) یا انجمن سینمای جوانان باشد، نمی‌دانم مطلع هستید یا نه، اینکه انجمن سینمای جوانان هم اگر تهیه کننده یک فیلم می‌شود، هیچ زمانی فیلمساز را محدود به موضوعی نمی‌کند. ولی در حقیقت من در ابتدا کمی ترسیدم، به خاطر اینکه دوست داشتم همیشه مثل گذشته در کار آزادی سلیقه داشته باشم و این محدودیت نخستین چالش من بود. البته مقصود من از محدود شدن سلیقه «سانسور» نیست، امادیگار آن نگاه کاملاً شخصی هم خبری نبود. در ادامه به این چالش به چشم یک تجربه تازه نگاه کردم چرا که محدودیت همیشه از دل خلاقیت نشأت می‌گیرد. آنچه من را دچار چالش می‌کرد یافتن راهی برای حفظ چارچوب‌های دلخواه دار کنار حفظ و رائمه دیدگاه‌های شخصی خودم بود.

چالش بعدی فیلمسازی دراقلیمی تازه بود. فیلمبرداری در شهری که هیچ آشنایی و اطلاعاتی از آن نداشتم و از طرفی استفاده از نابازیگران کودک، روند ساخت «ماجان» را دشوار تر می‌کرد. با این همه، تاکید من همچنان بر حفظ این اصل بود، که سفارشی بودن «ماجان» آن را از دنیای فیلمسازی از گذشته تا امروز من دور نکند.

■ آینده «ماجان» را چگونه می‌بینید؟

به نظر من آینده همین حالا است. همین که «ماجان» به فجر را پیدا کرده یعنی آینده، با توجه به اینکه مدیوم فیلم کوتاه سازوکار متفاوتی دارد، به همین علت آن چنان آینده‌ای خارج از جشنواره وجود ندارد. نهایت بتوانیم یک اکران آنلاین سراسری را در پلتفرم‌ها تجربه کنیم. اگر «ماجان» یک اثر بلند بود، این

